

‘Ik ben graag uw postillon d’amour’

Mona Keijzer, Tweede Kamerlid voor het CDA, bracht eind oktober een werkbezoek aan het notariaat. Thema van het bezoek: de rol van het notariaat bij het voorkomen van financiële uitbuiting van ouderen. Notariaat Magazine was erbij.

TEKST Mechtelt Lindenhovius | FOTO'S Truus van Gog

11.25 uur Mona Keijzer, CDA-Tweede Kamerlid, komt de vergaderzaal van notaris Kantoor Van Putten van Apeldoorn in Ede binnenlopen. Ze wordt verwelkomt door notaris Liesbeth van den Brink-Baggermans van dat kantoor en door Jef Oomen, bestuurslid van de Koninklijke Notariële Beroepsorganisatie (KNB) en notaris in Den Bosch. Keijzer zal een casuoverleg bijwonen van de pilotwerkgroep in de gemeente Ede over het voorkomen van financieel misbruik van ouderen. Naast notaris Van den Brink-Baggermans bestaat de pilotgroep uit notaris Jan-Willem Hermans uit

Veenendaal en diverse vertegenwoordigers van gemeenten, banken, politie en de regionale zorg.

11.35 uur Het programma start. Keijzer stelt zich kort voor. ‘Ik zit sinds 2012 in de Kamer, in mijn portefeuille zit het onderwerp “langdurige zorg”. Het onderwerp van vandaag gaat me zeer aan het hart. We hebben vaak een romantisch idee over ouderenzorg, maar dat beeld klopt vaak niet. Niet alleen bij slechte familiale verhoudingen, ook wanneer verhoudingen goed zijn, komt financiële uitbuiting voor. Als wethouder ben ik vaak bij casuoverleggen aanwezig geweest, erg nuttig. Vooral als er waargebeurde verhalen aan bod komen.’

VERFRISSEND

Jef Oomen neemt vervolgens het woord. Hij vertelt over het actieplan ‘Ouderen in veilige handen’ van het ministerie van Volksgezond, Welzijn en Sport, waar de pilotprojecten uit voortkomen, en over de KNB-werkgroep ‘Financiële bescherming ouderen’. Oomen zit zelf in een pilotgroep in Den Bosch. Zijn ervaringen zijn erg goed. ‘Ik kende de deelnemende partijen wel, maar nu we echt samenwerken, levert dat verrassende en verfrissende resultaten en ideeën op. We worden bewust van elkaars (on)mogelijkheden.’ Het notariaat heeft volgens Oomen met het levenstestament een fantastisch product in handen om ouderen financieel te beschermen. ‘Een oudere met verstand, neemt de regie in eigen hand’, besluit het bestuurslid. Zijn woorden worden geïllustreerd met de korte film ‘Dementie en dan’.

12.00 uur De casusbespreking begint. Dit overleg wordt voorgezeten door Mirjam van Dongen, trainer bij Moetd, een bureau dat trainingen en workshops aan hulp- en dienstverleners geeft. Van Dongen toont eerst een kort fragment uit het tv-programma *Geer & Goor: Effe geen cent te makken*. Daarin praat Gerard Joling, onder het genot van een advocaatje-

Notaris Liesbeth van den Brink-Baggermans in gesprek met een bewoner van Bethanië.

‘Een oudere met verstand neemt de regie in eigen hand’

slagroom, met een 102-jarige mevrouw. Door de juiste vragen te stellen, komt hij er snel achter dat de familie van de dame spullen van haar heeft weggenomen zonder dat ze dat wist. Volgens Mirjam van Dongen laat dit fragment goed zien dat je helemaal geen lange relatie hoeft te hebben met iemand om de vinger op de zere plek te leggen. Als je maar de juiste vragen stelt.

CASUS

Vervolgens licht notaris Hermans de casus toe over een alleenstaande, oude man die hulpbehoevend is en een slechte verhouding heeft met zijn twee kinderen. Vanwege zijn slechte gezondheidstoestand komt hij in contact met een zorgverlener. Bij het overlijden van de man blijkt er een zorgcontract van een paar regels over 24-uurs zorg te zijn. Verder is de accountant van de man tot executeur benoemd. Bij de afwikkeling van de nalatenschap wordt die geconfronteerd met een nota van ruim 90.000 euro voor het verlenen van zorg. Ook heeft de zorgverlener opdracht verleend aan de notaris om het testament van de man aan te passen met de bedoeling hem tot enig erfgenaam te benoemen. Dat testament is uiteindelijk niet getekend, omdat

de behandelend notaris het stappenplan van de KNB heeft gevolgd. Tijdens dat proces is de man overleden.

VRAGEN

Aan de hand van vragen van de pilotdeelnemers wordt de casus verder ontleed. Dat gaat in verschillende fasen: eerst gaat het om de vraag 'wat kunnen we nu al voor elkaar betekenen', daarna om de vraag 'wat hadden we met elkaar kunnen doen'. Mona Keijzer luistert aandachtig mee en stelt diverse vragen. 'Van huis uit ben ik advocaat. Als ik deze casus zie dan gaan die radartjes meteen draaien. Er is hier toch geen wilsovereenstemming? Ik zou er meteen een brief uitdoen dat ik die factuur niet ga betalen!', aldus de politica.

De groep constateert dat zorgverleners een belangrijke rol hebben om ouderen op de weg te zetten richting een levenstestament en de notaris. Ook Keijzer is het daarmee eens. 'Het gaat er vaak om dat de juiste mensen, op de juiste momenten, de juiste vragen stellen. Een werkgroep als deze is daar heel goed voor. Je maakt elkaar, vanuit die verschillende expertises, attent op wat er allemaal mogelijk is. Dat is prachtig!'

13.00 uur Het werkbezoek verplaatst zich naar Woon-, Zorg- en Dienstencentrum Bethanië in Ede. Onderweg, in de auto, vertelt de CDA-politica dat ze erg enthousiast is over het levenstestament. 'Ik vind het wel een beroerde naam overigens. Mijn eerste ingeving toen ik het hoorde, was: "Dat is toch iets voor de dood? Hoe kan dat nou helpen bij financiële uitbuiting?" Maar nu begrijp ik dat je er van alles in kunt vastleggen, zowel financiële als medische wensen. Het is dus voor allerlei situaties een geweldig product. Pas nog las ik een stuk van een arts over een hoogbejaarde vrouw die werd opgenomen in het ziekenhuis. Zij wilde eigenlijk niet meer behandeld worden. Zij vroeg de arts: "Mag een mens ook sterven?" En dat laat nu precies zien, waar een levenstestament goed voor is.' Keijzer geeft aan graag een rol te willen spelen in het breder bekendmaken van het levenstestament. 'Ik ben actief op Twitter en Facebook, en ik geef vaak spreekbeurten. Vandaag nog ga ik naar twee bijeenkomsten met ouderen. Daar ga ik dit zeker noemen! Ja, ik ben hiervoor graag jullie *postillon d'amour*.'

13.15 uur Aangekomen bij het zorgcentrum – eind september geopend door prinses Margriet – worden we in de lichte en open hal ontvangen door directeur Aline Poolen. De bewoners hebben zojuist de warme maaltijd genuttigd en de meeste zijn daardoor wat slaperig. Gelukkig is er een groepje ouderen dat zich graag door notarissen Jan Willem Hermans en Liesbeth van den Brink-Baggerman laat informeren over het levenstestament. Mona Keijzer luistert aandachtig mee. Een van de aanwezigen, een weduwe met kinderen, vertelt over de verkoop van haar voormalige woonhuis. Een van haar kinderen neemt daarin de leidende rol. Er is volgens haar weinig overleg met de andere kinderen, 'hij doet wat hij zelf wil', en dat vindt ze vervelend. De notarissen geven aan wat ze eventueel zou kunnen doen. Als het bijna 14.00 uur is, neemt Mona Keijzer afscheid. Ze moet naar een andere afspraak. Voordat ze gaat, steekt ze de dame een hart onder de riem: 'Hier zitten slimme mensen, ik heb alle hoop dat zij u goed kunnen helpen.' ■

Jef Oomen en Jan-Willem Hermans praten met Mona Keijzer over het levenstestament.